

Objective relations and the signs of histrionic personality: The mediating role of defense mechanisms

Parnian Maghami¹, Hasan Mirzahoseini², Nader Monirpoor³

1. Ph.D Candidate in General Psychology, Department of General Psychology, Qom Branch, Islamic Azad University, Qom, Iran. E-mail: Parnian.maghami@gmail.com

2. Assistant Professor, Department of General Psychology, Qom Branch, Islamic Azad University, Qom, Iran. E-mail: Mirzahoseini.hasan@yahoo.com

3. Assistant Professor, Department of General Psychology, Qom Branch, Islamic Azad University, Qom, Iran. E-mail: monirpoor1357@gmail.com

ARTICLE INFO

Article type:
Research Article

Article history:
Received 30 September 2023
Received in revised form 27 October 2023
Accepted 01 December 2023
Published Online 22 September 2024

Keywords:
defense mechanisms,
histrionic personality,
objective relations

ABSTRACT

Background: Histrionic personality disorder (HPD) is a clinical syndrome in which people have an interpersonal interaction style that is characterized by seduction, emotional superficiality, and displays of seduction, emotional superficiality, and drama.

Aims: The present research was conducted with the aim of explaining the signs of Histrionic personality based on objective relationships and defense mechanisms.

Methods: The research method was descriptive and correlational. The statistical population of the study consisted of all undergraduate students of the University in Tehran in the school year they were in 2021- 22. For this purpose, 508 of these students were selected using multi-stage cluster random sampling. The tools of this study include, the brief histrionic personality symptoms (BHPS), The Defense Style Questionnaire (DSQ-40), Bell Object Relations, and Reality Testing Inventory (BORRTI) were used to analyze the data. Structural equation modeling method was used for data analysis using SPSS-22 and Lisrel software version 8.8.

Results: The results showed that the objective relations directly explain 0.24% ($P \leq 0.001$), and through defense mechanisms 0.34% of the symptoms of histrionic personality ($P \leq 0.001$). In total, the estimation of the structural model in which the objective relations were entered into the model as a predictor variable and the defense mechanism as a mediator variable, showed that this model explains 0.47% of the symptoms of histrionic personality.

Conclusion: Based on the results of the present study, it can be concluded that the symptoms of dramatic personality are not a one-dimensional phenomenon and several variables can affect it, so in the treatment of the symptoms of this disorder, communication and individual variables should be checked.

Citation: Maghami, P., Mirzahoseini, H., & Monirpoor, N. (2024). Objective relations and the signs of histrionic personality: The mediating role of defense mechanisms. *Journal of Psychological Science*, 23(139), 195-210. [10.52547/JPS.23.139.195](https://doi.org/10.52547/JPS.23.139.195)

Journal of Psychological Science, Vol. 23, No. 139, 2024

© The Author(s). DOI: [10.52547/JPS.23.139.195](https://doi.org/10.52547/JPS.23.139.195)

✉ **Corresponding Author:** Hasan Mirzahoseini, Assistant Professor, Department of General Psychology, Qom Branch, Islamic Azad University, Qom, Iran.

E-mail: Mirzahoseini.hasan@yahoo.com, Tel: (+98) 9123519419

Extended Abstract

Introduction

Personality disorders are characterized by stable patterns of perception, communication, and thinking about the environment that are shown in a wide range of social and personal contexts. Such patterns lead to clinical disorders or disorders in social, occupational or other important aspects of life (Gross, 2013).

In the short term, patients with dramatic personalities may use the above disruptive behaviors to attract the attention of their interaction partners. However, in the long run, this behavior may lead to withdrawal and eventual termination of the relationship by the interaction partner (Gazilo, 2021). Thematic relationships are often focused on the primary relationship between the child and the mother and how the inner world of the child is formed and the future relationships of the adult under the influence of this primary relationship. Researches show that the intensity of insecure attachment and disturbed subject relationships make people vulnerable to psychological disorders (Palitsky et al., 2013; Kadir and Bifalko, 2013; Linares et al., 2016), considering that people's defense mechanisms and coping strategies to deal with problems are influenced by relationships with important people in their lives. On the other hand, psychopathology can be understood based on the conflicts created and the inability of the ego to establish a balance between the personality levels, and it can be understood by understanding the way a person controls the conflict, that is, through the ego's defense mechanisms. To prevent impulses from entering consciousness, the ego spends a lot of energy and uses very restrictive defense mechanisms (Herbert, 2010).

In examining the relationship between defense patterns and areas of personality disorders, researchers came to the conclusion that immature defenses predict dysfunctional areas of personality (Granieri et al., 2017). While mature mechanisms are generally associated with better personality functioning (Larsen et al., 2010). Contemporary psychoanalysis considers defense mechanisms to be a part of the normal development and communication

pattern that protect the ego and contribute to a person's adaptation (Darpo et al., 2011).

Method

The current research is fundamental in terms of purpose and descriptive correlation in terms of data collection. The statistical population of the research is all students of Tehran universities. The sampling method of this research was multi-stage cluster sampling. The minimum required volume for the current research has been calculated based on the widely used critical Holter N index, and this value was obtained as 142.14 for the hypothetical model of the research and based on the latent and visible variables. Also, considering the minimum size required when the visible variables of the model (25 parameters in the hypothetical model of this research) are between 10 and 15 variables, the sample size should be between 250 and 400 people. Therefore, the total sample selected in this research is 508 people.

To classify, process and analyze the data and check the hypotheses of the research, statistical software spss-22 and Lisrel-8.85 were used. The fit of the hypothesized model was tested using structural equation modeling (SEM). Before performing the analysis, the presuppositions related to the SEM statistical method were checked to ensure the ability to perform the analysis on the data. Data analysis was done using a two-step approach (Anderson and Gerbing, 1988). In the first step, confirmatory factor analysis (CFA) was used to evaluate the fit of the measurement model, and in the second step, the hypothetical structural model was tested using the structural equation modeling method.

Results

There were 508 participants in the present study, of which 286 were women and 209 were men, and 13 did not state their gender, and their average age was 31. In addition, 279 people have reported their educational status as bachelors, 210 as masters, and 19 as doctors.

Calculating the skewness and kurtosis of each of the visible variables is a common way to evaluate the normality of a single variable. In this study, the skewness of observable variables was in the range of -0.193 to 0.804 and their elongation was in the range

of -1.260 to 1.153. Chu and Bentler (1995) consider ± 3 cutoff points for skewness and ± 10 for elongation values. The presumption of the absence of multiple collinearity was checked by checking the correlation

matrix between the observed variables. Examining this matrix indicates the absence of multiple collinearity between them. The correlation coefficients are in the range of $0.79 \geq r \geq 0.19$.

Table 1. Fitting indices of the measurement model and the structural model

Fit indices	Chi-Square	χ^2/df	RMSEA	SRMR	GFI	CFI	AGFI	RFI
Measurement model	30.12	1.77	0.039	0.045	0.97	0.99	0.97	0.97
Structural model	64.12	2.67	0.057	0.045	0.99	0.99	0.95	0.97

Also, the evaluation of the structural model using the structural equation modeling method showed that all the fit indices of this hypothetical model, except for the RMSEA, are in the optimal fit range. The fit indices of this model can be seen in Table 2. Figure 2 depicts the conceptual structural model along with standardized coefficients. As it can be seen, objective relations as an exogenous variable have a standard coefficient of 0.24 (t-values = 3.81), 0.64 (t-values = 12.07) on the signs of expressive personality and mechanism, respectively. Defenses have an effect.

Defense mechanisms also affect the signs of histrionic personality with a standard coefficient of 0.53 (t-values = 8.54). Considering that in the structural model, the significance of the path coefficient is determined using T-value. If the value of t is more than 1.96, the relationship between the two constructs is significant, so all paths are significant. The fit indices related to this model can be seen in Table 1. The indices show a very good fit of the hypothesized model.

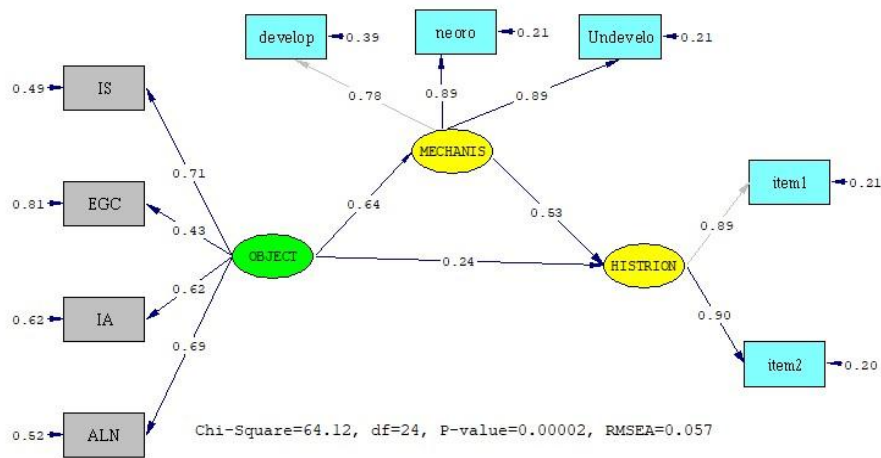

Figure 1. Structural Model with Standard Solution

In the present study, the Bootstrap test was applied to evaluate the mediating interrelations. Bootstrap grants the most compelling and logical alternatives to achieve indirect effects in cases where the number of samples is not extensive enough. In this method, if the upper and lower limits of this test are both positive and both negative and the value of 0 is not between these two limits, then the indirect causal path will be significant. Table 4 presents the results of this test. In the hypothetical model, indirect effects were

considered for the Object relation variable while direct effects were considered for the defense mechanism variable. According to Table 3, the Object relation path to histrionic personality is mediated by defense mechanism with a standard coefficient of -0.31 at the $p < 0.05$ level. The sexual excitation path to sexual function is mediated by cognitive schemas with a standard coefficient of 0.124 at the $p > 0.05$ level. The results of the bootstrap test for the mediated interface are presented in Table 2.

Table 2. Results Bootstrap test for mediating relations

independent variable	Mediator variable	dependent variable	bias-corrected bootstrap		Bootstrap standard errors	Effect size	significance level
			Lower bounds	upper bounds			
Object relation	defensive mechanism	histrionic	0.253	0.450	0.087	0.31	0.001

Conclusion

The findings of the present study showed that the signs of dramatic personality are explained both directly and indirectly through primary thematic relationships and defense mechanisms. This finding is in line with the results of researches (Perry, Resnik and Olson, 2013; Giuspi, Perry et al., 2020; Kim, Jeong, Cha et al., 2014).

In explaining this finding, it can be said that relationships with important people in life are based on cognitive-emotional representations based on interpersonal relationships and are related to a person's capacity to create stable relationships in disturbed contexts. Based on the theories of subjective relationships and psychology, the closest and most intimate early relationships of a child have the greatest impact on his psychological normality and abnormality. This theory believes that initial communication conflicts with the subject, along with the mood governing this relationship, are internalized and later affect the person's communication with new people (Khanjani et al., 2012; Gagon, Labans, Amand, 2015).

Therefore, the existence of a strong ego makes people show less signs of psychological damage and have enough tolerance and capacity against the stress caused by stressful life conditions. On the other hand, the weakness of the ego causes the organism to return from the external world to the internal world and retreat to itself. One of the internal resources that enable a person to continue to grow adaptively despite adverse circumstances and negative events and maintain mental health is defense mechanisms (Bashart et al., 2018).

Although the findings supported the hypothesized research model, the results of this research should be interpreted with its limitations in mind. First, the present study was conducted on students, who are a relatively homogeneous population; therefore, in generalizing the results to the populations of There is another limitation. On the other hand, although many

researchers support the conceptualization of mental disorders in a dimensional structure and believe that the results obtained from clinical and non-clinical settings are largely consistent. They are too. Care should be taken in generalizing the results of this study to the non-clinical environment. Another limitation is that the cross-sectional nature of the current study prevents causal inferences and knowing the exact nature of the relationships between the research variables. There is a high probability that the time order of the formation of the variables is based on the presented hypothetical model; however, it is definitely not possible to rule out other alternative situations based on this study.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: This article is taken from the doctoral dissertation of the first author in the field of general psychology in the department of general psychology of Islamic Azad University, Qom branch. In order to maintain ethical principles in this research, it was tried to collect data after obtaining the consent of the participants. Also, the participants were assured about confidentiality in maintaining personal information and providing results without specifying the names and characteristics of individuals.

Funding: This study was conducted as a PhD thesis with no financial support.

Authors' contribution: The first author, the main author, the second author, the supervisor and the third author also played a role in this research as a consultant.

Conflict of interest: the authors declare no conflict of interest for this study.

Acknowledgments: We hereby express our gratitude to all the participants in the present study who helped us in the implementation of this research.

روابط موضوعی و نشانه‌های شخصیت نمایشی: نقش میانجی گر مکانیسم‌های دفاعی

پرنیان مقامی^۱، حسن میرزاحسینی^۲، نادر منیرپور^۳

۱. دانشجوی دکتری روانشناسی عمومی، گروه روانشناسی عمومی، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران.

۲. استادیار، گروه روانشناسی عمومی، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران.

۳. استادیار، گروه روانشناسی عمومی، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران.

چکیده

مشخصات مقاله

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۱۴۰۲/۰۷/۰۸

بازنگری: ۱۴۰۲/۰۸/۰۵

پذیرش: ۱۴۰۲/۰۹/۱۰

انتشار برخط: ۱۴۰۳/۰۷/۰۱

کلیدواژه‌ها:

مکانیسم‌های دفاعی،

شخصیت نمایشی،

روابط موضوعی

زمینه: اختلال شخصیت نمایشی (HPD) یک سندرم بالینی است که در آن افراد، دارای سبک تعاملی سبک بین فردی هستند که با اغواگری،

سطحی‌نگری هیجانی و نمایش اغواگری، سطحی‌نگری هیجانی و نمایشی مشخص می‌شود.

هدف: پژوهش حاضر با هدف تبیین نشانه‌های شخصیت نمایشی براساس روابط موضوعی و مکانیسم‌های دفاعی انجام شد.

روش: این پژوهش از نوع توصیفی بود که به روش همبستگی انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانشجویان دوره‌های کارشناسی

و کارشناسی ارشد دانشگاه‌های تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود که ۵۰۸ نفر از آن‌ها با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چند

مرحله‌ای انتخاب شدند و ابزارهای این مطالعه شامل پرسشنامه‌های سبک‌های دفاعی (اندروز و همکاران، ۱۹۹۳)، نشانه‌های شخصیت نمایشی

(چریستوفر و همکاران، ۲۰۱۴) و مقیاس روابط موضوعی (بل و همکاران، ۱۹۷۳) را تکمیل کردند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش

مدل‌یابی معادلات ساختاری و با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS-22 و LISREL 8.8 استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که روابط موضوعی به طور مستقیم ۰/۲۴ درصد و به واسطه مکانیسم‌های دفاعی ۰/۳۴ درصد از نشانه‌های شخصیت

نمایشی را تبیین می‌کند ($P < ۰/۰۵$). در مجموع، برآورد مدل ساختاری که در آن روابط موضوعی متغیر پیش‌بین و مکانیسم دفاعی به عنوان

متغیر میانجی وارد مدل شدند، نشان داد که این مدل ۰/۴۷ درصد از نشانه‌های شخصیت نمایشی را تبیین می‌کند ($P < ۰/۰۵$).

نتیجه‌گیری: براساس نتایج مطالعه حاضر می‌توان چنین نتیجه‌گیری نمود که نشانه‌های شخصیت نمایشی پدیده تک بعدی نیست و متغیرهای

متعددی می‌توانند آن را تحت تأثیر قرار دهند. بنابراین در درمان نشانه‌های این اختلال بایستی متغیرهای ارتباطی و فردی را مورد بررسی قرار

داد.

استناد: مقامی، پرنیان؛ میرزاحسینی، حسن؛ و منیرپور، نادر (۱۴۰۳). روابط موضوعی و نشانه‌های شخصیت نمایشی: نقش میانجی گر مکانیسم‌های دفاعی. مجله علوم روانشناختی، دوره

۲۳، شماره ۱۳۹، ۱۹۵-۲۱۰.

DOI: [10.52547/JPS.23.139.195](https://doi.org/10.52547/JPS.23.139.195) ۱۴۰۳، شماره ۱۳۹، دوره ۲۳، مجله علوم روانشناختی.

مقدمه

اختلالات شخصیت^۱ با الگوهای پایدار ادراک، ارتباط و تفکر درباره محیطی که در طیف وسیعی از زمینه‌های اجتماعی و شخصی نمایش داده می‌شوند، مشخص می‌شود. چنین الگوهایی منجر به اختلال بالینی یا اختلال در عملکرد اجتماعی، شغلی و یا سایر امور مهم زندگی می‌شود (گراس، ۲۰۱۳). اختلالات شخصیت به عنوان اختلالات ارتباطی یا تعاملی توصیف می‌شود و رفتار مشکل‌ساز بین فردی در قلب این اختلالات توافق شده است (لیوسلی و لارستون، ۲۰۱۸). دشواری تعامل با دیگران، ناتوانی در حفظ روابط صمیمی یکی از ویژگی‌های اصلی اکثر اشکال آسیب‌شناسی شخصیت است که با افزایش قابل توجهی در احتمال درگیری‌های عاشقانه و خاتمه روابط زناشویی همراه است (کریستل و همکاران، ۲۰۱۲). اختلال شخصیت‌نمایشی^۲ که یکی از انواع اختلال‌های شخصیت است، با رفتار پُر زرق و برق نمایشی و برون‌گرا در اشخاص هیجانی و تحریک‌پذیر مشخص می‌شود. با این وجود، در کنار ظاهر پُر زرق و برق، در این افراد غالباً ناتوانی در برقراری وابستگی‌های عمیق و دیرپا وجود دارد. این اختلال به عنوان یک اختلال هیستریایی یا تبدیلی در روانشناسی مطرح شده است (گنجی، ۱۳۹۹). در مورد افراد مبتلا به اختلال شخصیت‌نمایشی، رفتار با خودنمایی، تلقین‌پذیری و توجه طلبی مشخص می‌شود (بابل و همکاران، ۲۰۲۱). نمایشی بودن، سطحی بودن، خودمحوری، و به راحتی صدمه دیدن از دیگری، توصیف بیماران مبتلا به اختلال شخصیت‌نمایشی است (دایلینگ و فریبرگر، ۲۰۱۴). در کوتاه مدت، بیماران مبتلا به اختلال شخصیت‌نمایشی ممکن است با استفاده از رفتارهای مخرب ذکر شده در سطور فوق، توجه شرکای تعاملی خود را برانگیزند. با این حال، در بلندمدت، این رفتار ممکن است منجر به کناره‌گیری و در نهایت قطع رابطه توسط شریک تعامل شود (گازیلو، ۲۰۲۱).

مطالعات نشان می‌دهند که رفتارهای نمایشی طیف گسترده‌ای از رفتارها شامل میل به مرکز توجه بودن (هاوک و همکاران، ۲۰۱۹؛ ادوارد و همکاران، ۲۰۱۷)؛ رفتارهای نامناسب مثل رفتارهای اغواگرانه یا تحریک‌آمیز جنسی (چووات و همکاران، ۲۰۱۴؛ ون‌اوستن و همکاران، ۲۰۱۸)؛ بی‌ثباتی هیجانی (پانگر، ۲۰۱۷)؛ جلب توجه کردن از راه ظاهر

فیزیکی خود (هاگو و میلز، ۲۰۱۹؛ فاردولی و همکاران، ۲۰۱۷)؛ رفتارهای بیش از اندازه مبنی بر تأثیرگذاری (کارپنتر، ۲۰۱۲؛ سینگ و همکاران، ۲۰۱۸)؛ رفتارهای دستکاری‌کننده (کووی و همکاران، ۲۰۱۵)؛ نیاز داشتن برای ارتباط نزدیک‌تر (باتلر و ماتوک، ۲۰۱۵) زود تحت تأثیر قرار گرفتن (باچوگیلس و همکاران، ۲۰۱۷) را در بر می‌گیرد. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که در پیش‌بینی اختلال‌های شخصیت مربوط به خوشه ب، متغیرهای ارتباطی و بنیادی مثل روابط موضوعی بسیار تأثیرگذار هستند (عباسی‌راد و همکاران، ۱۴۰۰).

روابط موضوعی^۳ به این واقعیت اشاره می‌کند که غالباً روابط اولیه مادر و کودک و چگونگی شکل‌گیری دنیای درونی کودک و روابط آتی فرد بزرگسال تحت تأثیر این رابطه اولیه، معطوف‌اند. نظریات روابط موضوعی اساساً نظریات رشد نگر هستند؛ آن‌ها مسئله اصلی رشد را حرکت کودک از نوعی وضعیت آمیختگی و وابستگی به مادر به سوی وضعیت استقلال و تفکیک بیشتر می‌دانند. کودک مخزن عزت نفس خود را در طی دوره اولیه آمیختگی و همزیستی تکمیل می‌کند (گرازیانو و تروگال، ۲۰۱۷).

کرنبرگ (۱۹۸۵) معتقد است که تجارب نامطلوب دوره کودکی باعث می‌شود که کودکان بازنمایی‌های موضوعی مخملی را درونی کنند که در یکپارچه کردن جنبه‌های مهرآمیز و نامهرآمیز کسانی که به آن‌ها نزدیک هستند، واقع نمی‌شوند. در نتیجه این روابط موضوعی مخمل، من ناایمن پدید می‌آید که ویژگی اصلی اختلال‌های شخصیت خوشه ب است. از دیدگاه روابط موضوعی، توانایی برقراری روابط ارضاکنده متقابل تا حدودی به الگوی درون فکنی شده ناشی از تعاملات اولیه با والدین و نگرش نسبت به آن‌ها و افراد مهم مربوط است (برس و همکاران، ۲۰۱۳). روابط موضوعی به عنوان یکی دیگر از ساختارهای روانی مهم در این نظریه، شامل بازنمایی از خود در تعامل با دیگران، همراه با یک حالت عاطفی است (کلارکین و همکاران، ۲۰۰۷). کرنبرگ (۱۹۷۶) بر این باور است که روابط موضوعی از تعامل‌های عاطفی با افراد مهم زندگی فرد، که در طی دوره تحول، درونی شده‌اند و در ساختارهای حافظه ماندگار شده‌اند، ریشه می‌گیرند، اما الزاماً با تعامل‌های گذشته واقعی فرد با دیگر افراد مهم زندگی‌اش، تطابق ندارند. بازنمایی درونی از خود و دیگران در

1. personality disorder

2. histrionic personality disorder

3. objective relations

روش

الف) طرح پژوهش و شرکت‌کنندگان: پژوهش حاضر به لحاظ هدف، از نوع بنیادی و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها، از نوع توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمامی دانشجویان دانشگاه‌های تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بودند. روش نمونه‌گیری، نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای بود. حداقل حجم لازم برای پژوهش حاضر براساس شاخص پراکندگی N بحرانی هولتر محاسبه شده است که این مقدار برای مدل فرضی پژوهش و بر اساس متغیرهای مکنون و مشهود برابر ۱۴۲ به دست آمد. هم‌چنین، با در نظر گرفتن حداقل حجم مورد نیاز، هنگامی که متغیرهای مشهود مدل (در مدل فرضی پژوهش حاضر، ۲۵ پارامتر) بین ۱۰ تا ۱۵ متغیر باشد، حجم نمونه بایستی بین ۲۵۰ تا ۴۰۰ نفر باشد. از این رو، تعداد نمونه انتخاب شده در این پژوهش برابر با ۵۰۸ نفر بود. معیارهای ورود به پژوهش حاضر شامل دانشجو بودن و حضور داوطلبانه بود و معیارهای خروج از پژوهش نیز شامل ناقص پاسخ دادن به پرسشنامه‌ها و مخدوش کردن آن‌ها بود.

ب) ابزار

پرسشنامه فرم کوتاه نشانه‌های شخصیت‌نمایشی^۲ (BHPS): مقیاس نشانه‌های شخصیت‌بالینی فرم کوتاه توسط چریستوفر و همکاران (۲۰۱۴) ساخته شده است. در تدوین این مقیاس در ابتدا، به منظور شکل دادن به مقیاس شخصیت‌نمایشی، مجموعه‌ای از ۳۶ گویه انتخاب شد و از بین آن‌ها ۱۱ سؤال که دارای معیارهای DSM-5 برای شناسایی اختلال شخصیت هیستریونیک بود، انتخاب شد. سؤالات به صورت طیف لیکرت ۴ درجه‌ای است (۱: همیشه اشتباه؛ ۲: تا حدودی درست؛ ۳: غالباً درست؛ ۴: همیشه درست). برای خرده مقیاس اغواگری (سؤالات ۱، ۴، ۵، ۹، ۱۰ و ۱۱) ضریب آلفای کرونباخ ۰/۶۷ و خرده مقیاس توجه طلبی (سؤالات ۲، ۳، ۶، ۷ و ۸) ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۴ گزارش شده است. روایی کل این مقیاس با روش آلفای کرونباخ ۰/۷۶ به دست آمد (فرگوسن و همکاران، ۲۰۱۴). در پژوهش حاضر، آلفای کرونباخ خرده مقیاس اغواگری و توجه طلبی به ترتیب ۰/۷۵ و ۰/۸۵ محاسبه شد.

واقع انعکاس جنبه‌های واقعی (بین فردی) و خیالی ارتباطات گذشته فرد همراه با دفاع‌های مربوط به هر دو، هستند. این روابط موضوعی درونی نسبتاً در طول زمان پایدار می‌مانند، اما ظرفیت اصلاح هم دارند. در این بافت، چنانچه این روابط موضوعی حالت تعارضی یا دفاعی بگیرند، می‌توانند فشار روانی زیادی را ایجاد نمایند و نشانه‌های بیماری را تولید کنند. از طرف دیگر، آسیب‌شناسی روانی هم بر اساس تعارضات ایجاد شده و ناتوانی ایگو جهت برقراری تعادل بین سطوح شخصیت، قابل فهم است و هم از راه فهم شیوه‌هایی که فرد تعارض را کنترل می‌کند، یعنی از راه مکانیسم‌های دفاعی^۱ ایگو، درک می‌شود. ایگو برای جلوگیری از ورود تکانه‌ها به هشیاری، مقدار زیادی انرژی صرف می‌کند و از سازوکارهای دفاعی بسیار محدود کننده استفاده می‌کند (هربرت، ۲۰۱۰).

مکانیسم‌های دفاعی منابع ناهشیاری هستند که ذهن برای حفاظت فرد از احساسات ناهشیاری که به وسیله منابع درونی و بیرونی ایجاد می‌شوند، مورد استفاده قرار می‌دهد (میراندا و لوزا، ۲۰۱۵). به نقل از بشارت و همکاران، (۱۳۹۷). مطالعات نشان می‌دهند که شدت دلبستگی نایمن و روابط موضوعی آشفته موجب آسیب‌پذیری افراد در برابر اختلال‌های روان‌شناختی می‌شود (پالیتسکی و همکاران، ۲۰۱۳؛ قدیر و بیفالکو، ۲۰۱۳؛ لینارس و دیگران، ۲۰۱۶)، ضمن این که مکانیسم‌های دفاعی و راهبردهای مواجهه‌ای افراد برای مقابله با مسائل، تحت تأثیر روابط آن‌ها با افراد مهم زندگی شان است. در بررسی رابطه الگوهای دفاعی و حیطه‌های اختلالات شخصیت، پژوهشگران به این نتیجه رسیدند که دفاع‌های نابالغ، حیطه‌های شخصیتی ناکارآمد را پیش‌بینی می‌کنند (گرانیری و همکاران، ۲۰۱۷). در حالی که مکانیسم‌های بالغ عموماً مرتبط با کارکرد شخصیتی بهتری هستند (لارسن و همکاران، ۲۰۱۰). روان‌تحلیل‌گری معاصر، مکانیسم‌های دفاعی را بخشی از الگوی ارتباطی و رشد بهنجار می‌داند که از ایگو محافظت می‌کنند و در سازش‌یافتگی فرد نقش دارند (دارپو و همکاران، ۲۰۱۱). با توجه به مطالبی که مرور شد، پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به این سؤال اساسی است که آیا مکانیسم‌های دفاعی در ارتباط بین روابط موضوعی و نشانه‌های شخصیت‌نمایشی، نقش میانجی‌گری دارند؟

^۱ defense mechanisms

^۲ Brief Histrionic Personality Symptom Scale (BHPS)

مقیاس روابط موضوعی و واقعیت‌سنجی بل^۱ (BORRTI): این پرسشنامه در سال ۱۹۹۵ توسط بل ساخته شده است. این مقیاس، یکی از پُرکاربردترین مقیاس‌ها در حوزه سنجش روابط موضوعی براساس پیوستار چند بُعدی ارزیابی روابط موضوعی است (بلک و همکاران، ۱۹۷۳) که از طریق مصاحبه‌های بالینی با بیماران در مورد رابطه هایشان به دست آمده است (بل و همکاران، ۱۹۸۶). مقیاس روابط موضوعی بل ۴۵ ماده با پاسخ‌دهی به صورت درست/نادرست دارد که روابط موضوعی را در قالب چهار عامل دلبستگی ناایمن، بیگانگی، بی‌کفایتی اجتماعی و خودمیان‌بینی می‌سنجد. این آزمون هم‌چنین ۴۵ گویه دیگر نیز دارد که سه عامل تحریف واقعیت، عدم قطعیت ادراک و هذیان و توهم برای سنجش واقعیت را شامل می‌شود. بل (۱۹۹۵) ضرایب اعتبار بازآزمایی چهار هفته‌ای زیرمقیاس‌های آن را ۰/۵۸ تا ۰/۹۰ و همسانی درونی آن‌ها را ۰/۷۸ تا ۰/۹۰ گزارش کرده است. در مطالعه‌ای در ایران، ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی مقیاس روابط موضوعی بل؛ بعد از مراحل ترجمه-بازترجمه بررسی شد. نتایج تحلیل عاملی نسخه فارسی نیز ساختار چهار عاملی این مقیاس را نشان داد. از آنجا که ترکیب ماده‌های نسخه فارسی در برخی عوامل با نسخه انگلیسی متفاوت بود، نمره‌ای که به هر پاسخ درست/نادرست در زیر هر عامل تعلق می‌گیرد، براساس نتایج تحلیل عاملی (بارعاملی) و مبنای نظری (نظر متخصصان در مورد رابطه هر ماده با محتوای فرض شده) بازنگری شد. بدین ترتیب برای نمره‌گذاری عامل‌ها به هر ماده در زیر هر عامل نمره‌ای بین ۰ تا ۲ داده و سپس نمره ماده‌های مربوط به آن باهم جمع می‌شود. اعتبار مقیاس با استفاده از محاسبه آلفای کرونباخ ۰/۶۶ تا ۰/۷۷ و ضریب اعتبار دو نیمه کردن نیز ۰/۶۰ تا ۰/۷۷ به دست آمد. همبستگی معنادار بین ابعاد روابط موضوعی و سطوح مکانیزم‌های دفاعی نیز روایی همگرا و واگرای مقیاس روابط موضوعی بل را تأیید کرد. در پژوهش حاضر، آلفای کرونباخ خرده مقیاس دلبستگی ناایمن، بیگانگی، بی‌کفایتی اجتماعی و خودمیان‌بینی به ترتیب ۰/۷۵، ۰/۶۹، ۰/۸۷ و ۰/۸۵ محاسبه شد.

پرسشنامه سبک‌های دفاعی^۲ (DSQ-40): پرسشنامه سبک‌های دفاعی اندروز و همکاران (۱۹۹۳)، ۴۰ سؤال دارد که در مقیاس ۹ درجه‌ای لیکرت (از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف)، ۲۰ مکانیزم دفاعی را بر حسب سه سبک دفاعی رشد یافته، روان‌آزرده و رشد نایافته ارزیابی می‌کند. سؤالات ۳، ۵،

۷، ۲۱، ۲۴، ۲۹ و ۳۵ سبک دفاعی رشد یافته، سؤالات ۱، ۶، ۱۱، ۱۷، ۲۸، ۳۳، ۳۴ و ۴۰ سبک دفاعی روان‌آزرده، و سایر سؤالات سبک دفاعی رشد نایافته را مورد ارزیابی قرار می‌دهند. مکانیزم‌های دفاعی رشد یافته شامل والایش، شوخ‌طبعی، پیش‌بینی و فرونشانی و سبک دفاعی روان‌آزرده، شامل ابطال، نوع دوستی کاذب، آرمانی‌سازی و واکنش متضاد است. سبک دفاعی رشد نایافته نیز از دوازده مکانیزم دفاعی فرافکنی، پرخاشگری منفعل، برونی‌سازی، مجزاسازی، نازرنده‌سازی، خیال‌پردازی اوتیستیک، انکار، جابجایی، تفرق، جداسازی، دلیل‌تراشی و بدنی‌سازی تشکیل شده است. اندروز و همکاران (۱۹۹۳)، همبستگی‌های میان آزمون و آزمون مجدد در این پرسشنامه را بین ۰/۴۶ تا ۰/۸۶ گزارش نمودند و نیز آلفای کرونباخ برای سبک‌های رشد یافته و روان‌آزرده و رشد نایافته را به ترتیب برابر ۰/۶۸، ۰/۵۸ و ۰/۸۰ گزارش نمودند. در پژوهش احتشام زاده و همکاران (۱۳۹۱) برای تعیین پایایی پرسشنامه مکانیزم‌های دفاعی از روش آلفای کرونباخ و دو نیمه‌سازی استفاده شد که برای کل پرسشنامه به ترتیب برابر ۰/۸۴ و ۰/۸۲ به دست آمد و برای مؤلفه‌های سبک دفاعی رشد نایافته به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۸۰ و سبک دفاعی رشد یافته به ترتیب برابر ۰/۵۵، ۰/۶۰ بود که بیانگر ضرایب پایایی مطلوب پرسشنامه مذکور است. آلفای کرونباخ در این پژوهش برای خرده مقیاس سبک دفاعی رشد یافته، رشد نایافته و روان‌آزرده به ترتیب برابر ۰/۷۶، ۰/۸۱ و ۰/۸۵ محاسبه شد.

ج) روش اجرا

در این پژوهش جمع‌آوری اطلاعات از دو طریق صورت گرفت. نخست روش کتابخانه‌ای که اطلاعات با مطالعه کتاب‌ها، مجلات، مقالات و پایان‌نامه‌ها در دانشگاه‌های مختلف، مرکز اسناد و مدارک ایران و دیگر مراکز علمی جمع‌آوری شد. دوم روش میدانی، با توجه به این که ابزار اندازه‌گیری در این پژوهش پرسشنامه بود، پژوهشگران به افراد نمونه داوطلب، پرسشنامه‌ها را ارائه دادند. پژوهش از نظر اجرا به روش پیمایشی اجرا شد. به این صورت که پس از کسب رضایت آگاهانه و شناسایی افراد و تعیین حجم نمونه، پرسشنامه‌های پژوهش بین افراد نمونه توزیع شد. پرسشنامه‌ها به صورت فردی و گروهی در بین افراد نمونه اجرا شد که برای تکمیل آن‌ها محدودیت زمانی لحاظ نشد. پس از تکمیل پرسشنامه‌ها،

² The Defense Style Questionnaire (DSQ-40)

¹ Bell Object Relations and Reality Testing Inventory

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	چولگی	کشدگی	میانگین	انحراف معیار
بی‌کفایتی اجتماعی	-۱/۳۱۷	۱/۰۰۸	۱۶/۴۹	۱/۸۵
خودمیان بینی	-۰/۱۲۰	۰/۲۰۹	۱۹/۴۳	۱/۷۰
دلبستگی ناایمن	-۰/۱۲۷	-۰/۸۷۰	۱۵/۰۳	۲/۴۳
بیگانگی	-۰/۹۵۶	۰/۲۳۵	۱۰/۴۹	۱/۴۲
رشد یافته	-۰/۱۹۳	-۰/۹۲۳	۴۸/۱۶	۱۳/۸۳
نوروتیک	-۰/۰۹۲	-۱/۲۰۲	۴۳/۰۵	۱۳/۲۲
رشد نیافته	۰/۰۸۱	-۱/۱۹۵	۱۲۲/۳۹	۳۹/۲۵
اغواگرایی	۰/۷۸۲	۰/۰۱۵	۱۳/۰۲	۳/۰۸
جستجوی توجه	۰/۶۱۴	۰/۴۸۰	۱۴/۴۲	۲/۸۷

اطلاعات جمع‌آوری شده و وارد نرم‌افزار لیزرل شد. برای توصیف اطلاعات پژوهش از ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و شاخص‌های آمار توصیفی (میانگین، انحراف استاندارد)، برای آزمودن مفروضه نزدیک بودن توزیع داده‌ها به توزیع نرمال از شاخص‌های چولگی و کشیدگی و برای آمار استنباطی و پاسخ‌گویی به سؤال اصلی پژوهش از ضریب همبستگی پیرسون و مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد. هم‌چنین تمامی تحلیل‌های آماری در مطالعه حاضر با کمک نرم‌افزارهای SPSS-22 و LISREL 8.8 تحلیل شد.

یافته‌ها

در پژوهش حاضر تعداد ۵۰۸ شرکت‌کننده حضور داشتند که از این تعداد شرکت‌کننده، تعداد ۲۸۶ نفر زن و تعداد ۲۰۹ نفر مرد و ۱۳ نفر جنسیت خود را مطرح نکردند و میانگین سنی آنان ۳۱ سال بود. علاوه بر این، تعداد ۲۷۹ نفر وضعیت تحصیلی خود را کارشناسی، ۲۱۰ نفر کارشناسی ارشد و ۱۹ نفر دکتری گزارش کردند. در ادامه، میانگین و انحراف استاندارد نمرات متغیرهای پژوهش و مقادیر چولگی و کشیدگی در جدول ۱ ارائه شده است.

قبل از ارزیابی مدل اندازه‌گیری و مدل ساختاری، پیش‌فرض‌های مهم مدل‌یابی معادلات ساختاری شامل نرمال بودن تک‌متغیری و چندمتغیری و عدم وجود هم‌خطی چندگانه مورد بررسی قرار گرفت. محاسبه چولگی و کشیدگی هر یک از متغیرهای مشهود، روشی معمول برای ارزیابی نرمال بودن تک‌متغیری است. در این مطالعه چولگی متغیرهای مشاهده‌پذیر در دامنه -۱/۳۱۷ تا ۰/۶۱۴ و کشیدگی آن‌ها در دامنه -۱/۲۰۲ تا ۱/۱۹۵ قرار داشت. چو و بنتلر (۱۹۹۵)، نقطه برش ± 3 را برای مقدار چولگی و ± 10 برای مقدار کشیدگی مناسب می‌دانند.

جدول ۲. جدول همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
بی‌کفایتی اجتماعی	۱								
خودمیان بینی	۰/۲۳**	۱							
دلبستگی ناایمن	۰/۴۹**	۰/۲۴**	۱						
بیگانگی	۰/۴۸**	۰/۳۹**	۰/۳۷**	۱					
رشد یافته	۰/۴۲**	۰/۲۴**	۰/۳۱**	۰/۳۸**	۱				
رشد نیافته	۰/۳۹**	۰/۲۴**	۰/۳۵**	۰/۳۸**	۰/۶۸**	۱			
نوروتیک	۰/۳۹**	۰/۲۳**	۰/۳۵**	۰/۳۹**	۰/۶۹**	۰/۷۹**	۱		
اغواگرایی	۰/۳۵**	۰/۱۹*	۰/۲۹**	۰/۳۶**	۰/۴۷**	۰/۵۶**	۰/۵۲**	۱	
جستجوی توجه	۰/۳۶**	۰/۲۷**	۰/۳۰**	۰/۳۸**	۰/۵۱**	۰/۵۳**	۰/۵۲**	۰/۷۹**	۱

در مطالعه حاضر، فرض نرمال بودن چندمتغیری با محاسبه شاخص کشیدگی چندمتغیری نسبی بررسی شد که مقدار آن برابر ۱/۲۶۴ بدست آمد. بنتلر (۱۹۹۵) معتقد است در صورتی که ارزش این شاخص بیشتر از ۳ نباشد، نرمال بودن چندمتغیری محقق شده است. بنابراین توزیع تمامی ترکیب‌های متغیرها، نرمال است. بررسی پیش‌فرض عدم وجود هم‌خطی

چندگانه به وسیله بررسی ماتریس همبستگی بین متغیرهای مشهود انجام شد. بررسی این ماتریس، حاکی از عدم وجود هم‌خطی چندگانه بین آن‌ها است. ضرایب همبستگی در دامنه $0.79 \leq r \leq 0.19$ قرار دارند. ضرایب همبستگی که بالای ۰/۸۵ باشند، در تخمین صحیح مدل مشکل ایجاد می‌کنند (بنتلر، ۱۹۹۵). در چنین شرایطی، باید یکی از دو متغیر از تحلیل

کنار گذارده شود. بنابراین فرض عدم وجود هم خطی چند گانه نیز محقق شده است. مدل یابی معادلات ساختاری با کاربرد روش تخمین حداکثر درست نمایی برای ارزیابی مدل اندازه گیری و مدل ساختاری به کار برده شد. مدل اندازه گیری ارتباط متغیرهای مشهود را با متغیرهای مکنون

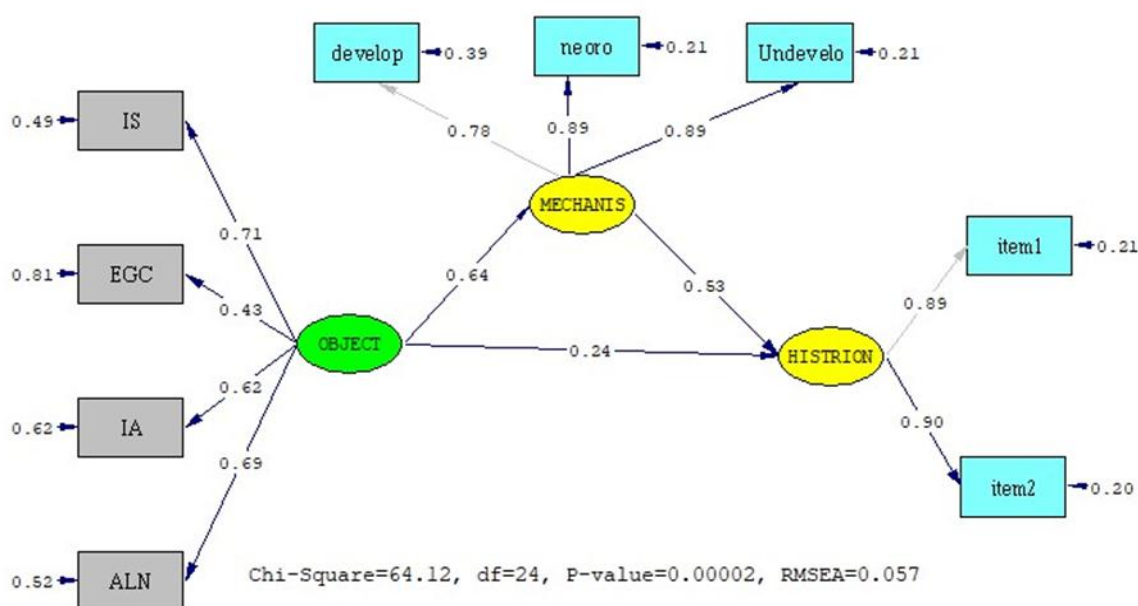
مشخص می کند. ارزیابی این مدل با استفاده از روش تحلیل عاملی تأییدی انجام می شود. شاخص های برازش مدل اندازه گیری که در جدول ۲ ارائه شده است، برازش مطلوب این مدل را نشان می دهد. بنابراین متغیرهای مشهود توانایی لازم برای عملیاتی کردن متغیرهای مکنون را دارند.

جدول ۳. شاخص های برازش مدل اندازه گیری و مدل ساختاری پژوهش

نوع مدل	Chi - Square	X2/DF	RFI	RMSEA	SRMR	AGFI	CFI	GFI
مدل اندازه گیری	۳۰/۱۲	۱/۷۷	۰/۹۷	۰/۰۳۹	۰/۰۱۷	۰/۹۷	۰/۹۹	۰/۹۹
مدل ساختاری	۶۴/۱۲	۲/۶۷	۰/۹۷	۰/۰۵۷	۰/۰۲۹	۰/۹۵	۰/۹۹	۰/۹۷

همچنین ارزیابی مدل ساختاری با استفاده از روش مدل یابی معادلات ساختاری نشان داد که تمامی شاخص های برازش این مدل فرضی به غیر از RMSEA، در محدوده برازش مطلوب قرار دارد. شاخص های برازش مربوط به این مدل در جدول ۲ مشاهده می شود. شکل ۲ مدل ساختاری مفهومی را به همراه ضرایب استاندارد نشان می دهد. همان گونه که مشاهده می شود روابط موضوعی به عنوان متغیر برونزا، به ترتیب با ضریب استاندارد ۰/۲۴ ($t\text{-values}=۳/۸۱$)، ۰/۶۴ ($t\text{-values}=۱۲/۰۷$) بر نشانه های

شخصیت نمایشی و مکانیسم های دفاعی تأثیر دارد. مکانیسم های دفاعی نیز با ضریب استاندارد ۰/۵۳ ($t\text{-values}=۸/۵۴$) بر نشانه های شخصیت نمایشی تأثیر می گذارد. با توجه به این که در مدل ساختاری، معناداری ضریب مسیر با استفاده از مقدار T (T-value) مشخص می شود، چنان چه مقدار t بیش از ۱/۹۶ باشد، رابطه دو سازه معنادار است، بنابراین تمامی مسیرها معنادار است. شاخص های برازش مربوط به این مدل، در جدول ۴ آمده است. شاخص ها نشان دهنده برازش بسیار مناسب مدل فرضی است.

شکل ۱. مدل ساختاری پژوهش

منفی) و یا به عبارتی مقدار صفر بین این دو حد قرار نگیرد، مسیر مورد نظر در سطح $P < 0/05$ معنی دار است. جدول ۴، اثرات غیرمستقیم یا میانجی را برای مدل فرضی نشان می‌دهد. بر اساس مندرجات این جدول، اثر روابط موضوعی بر نشانه‌های شخصیت نمایشی با واسطه‌گری مکانیسم‌های دفاعی دارای ضریب استاندارد $0/34$ ($p = 0/001$) است.

در پژوهش حاضر برای ارزیابی روابط واسطه‌ای از آزمون بوت استرپ^۱ استفاده شد. بوت استرپ قوی‌ترین و منطقی‌ترین روش را برای ارزیابی اثرات غیرمستقیم فراهم می‌آورد. ارزیابی معنی‌داری این روابط را می‌توان به دو طریق بررسی کرد. روش اول با مراجعه به سطوح معنی‌داری و روش دوم با بررسی فاصله‌های اطمینان. در صورتی که حد بالا و پایین با فاصله اطمینان ۹۵٪ برای مسیر واسطه‌ای هم علامت باشند (هر دو مثبت یا هر دو

جدول ۴. نتایج آزمون بوت استرپ برای رابط واسطه‌ای

متغیر مستقل	متغیر واسطه	متغیر وابسته	حدود بوت استرپ		خطای برآورد	اندازه اثر	سطح معنی‌داری
			حد بالا	حد پایین			
روابط موضوعی	مکانیسم دفاعی	شخصیت نمایشی	۰/۴۵۹	۰/۲۵۳	۰/۰۸۷	۰/۳۴	۰/۰۰۱

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر به منظور بررسی نقش میانجی گر مکانیسم‌های دفاعی در ارتباط بین روابط موضوعی و شخصیت نمایشی انجام شد. یافته‌ها نشان داد نشانه‌های شخصیت نمایشی هم به صورت مستقیم و هم به صورت غیرمستقیم و از طریق روابط موضوعی اولیه و مکانیسم‌های دفاعی به صورت مثبت تبیین می‌شود. این یافته با نتایج پژوهش‌های پری و همکاران (۲۰۱۳)؛ گیوسی و همکاران (۲۰۲۰)؛ کیم و همکاران (۲۰۱۴) همسو است. افراد مبتلا به اختلال شخصیت نمایشی، تحریک‌پذیر و هیجانی هستند و رفتاری پررنگ و لعاب، نمایشی و برون‌گرایانه دارند، اما علی‌رغم رفتار متظاهرانانه و پُر زرق و برقی که دارند، اغلب نمی‌توانند دلبستگی عمیقی را به مدت طولانی حفظ کنند و روابط آن‌ها اغلب سطحی است (سادوک و سادوک، ۲۰۱۳).

نظریه پردازان روابط موضوعی تأکید دارند وقتی روابط موضوعی نامنسجم و ناقص درونی شود، خشم درونی شده به خود و موضوع‌ها در فرد ایجاد می‌شود (ذررانی و همکاران، ۱۳۹۹). این خشم درونی به موضوع‌ها باعث می‌شود فرد در روابط بین فردی دچار بی‌کفایتی اجتماعی شود. در نمایش روان تحلیلی فرض بر این است که درک و همدلی عواطف دردناک بیماران باعث افزایش ظرفیت تحمل این عواطف و توانایی تسکین دادن آن‌ها توسط خود بیماران می‌شود (بیون، کافی، ۱۹۶۳). علاوه بر این، حضور درمانگر به عنوان موضوع همدلی کننده و نگهدارنده باعث افزایش

ظرفیت روابط موضوعی شده و بیماران با درونی کردن ظرفیت تسکین تحمل درد و توانایی تسکین دادن خود از طریق ارتباط درمانی با درمانگر به بهبود روابط موضوعی دست می‌یابند (زارعی و همکاران، ۱۳۹۹). تئوری روابط شی، از نظریه روانکاوی فروید ایجاد شد. او به این نتیجه رسید که آسیب‌های روانی به عنوان پیامد تعارض بین سائق‌های ناهشیار و ممنوعیت درونی شده به این سائق‌ها است. تئوری روابط شی، نسخه تکامل یافته نظریه فروید است که تأکید دارد سائق‌ها در ناهشیاری تجربه نمی‌شوند، بلکه در ارتباط با یک شی خاص تجربه می‌شوند. بنابراین، سنگ بنای اساسی ساختار روانی، واحدهایی هستند که از خود ایجاد می‌شوند. روابط موضوعی درونی شده به عنوان قطعات سازنده ذهن به کار می‌رود که بازنمایی‌های خود و موضوع را شامل می‌شود و این بازنمایی‌ها به پردازش هیجانی افراد کمک می‌کند (کرنبرگ، ۲۰۱۵). نقص در روابط موضوعی به طرز معناداری به نقص پردازش هیجانی، سرکوب هیجانی و در نتیجه علائم روان‌شناختی و روان‌تنی منجر می‌شود (فاجس‌شاپر و همکاران، ۲۰۱۹؛ کیلی و همکاران، ۲۰۱۱). متخصصان در توصیف این بیماران از اصطلاح بدن ناطق استفاده می‌کنند (گاب، ۲۰۱۳). در توضیح موضوع، میانجی‌گری مکانیسم‌های دفاعی در تبیین اختلال‌های شخصیت بر اساس خودآگاهی هیجانی، می‌توان بیان داشت از آنجا که مکانیسم‌های دفاعی ناسالم راهبردهایی خودفریبانه (اغلب در سطح ناهشیار) هستند که مانع از آگاه شدن به هیجان‌های دردناک می‌شوند، در واقع مانع از رشد و تعمیق

1. Bootstrap test

خود آگاهی هیجانی خواهند شد و اگر این کاستی در خود آگاهی هیجانی شدید باشد، می‌تواند شرایط لازم را برای ظهور اختلال‌های شخصیت فراهم آورد.

در تبیین این یافته می‌توان گفت که روابط با افراد مهم زندگی به وسیله باز نمودهای شناختی - عاطفی مبتنی بر روابط بین فردی استوار است و به ظرفیت فرد برای ایجاد روابط پایدار در زمینه‌های مختل مربوط است. بر اساس نظریه‌های روابط موضوعی و روان‌شناسی خود، نزدیک‌ترین و صمیمی‌ترین روابط اولیه کودک، بیشترین تأثیر را بر بهنجاری و نابهنجاری روانی او دارد. این نظریه معتقد است که تعارض‌های ارتباطی اولیه با موضوع، همراه با خلق حاکم بر این رابطه، درونی می‌شود و بعدها ارتباطات فرد را با افراد جدید تحت تأثیر قرار می‌دهد (خانجانی و همکاران، ۲۰۱۲؛ گاکون و همکاران، ۲۰۱۵).

در نظریه ساختاری ذهن، ایگو کارکردهای زیادی دارد و هدف آن محافظت از شخص، به وسیله‌ی میانجی‌گری میان نیروهای درونی و انتظارات واقعیت بیرونی است. این نیروهای درونی شامل فراخود و نهاد هستند که اغلب خارج از حیطه آگاهی و در حوزه ناهشیاری باقی می‌مانند (جمیل و همکاران، ۱۳۹۴). بنابراین، وجود یک ایگوی قدرتمند باعث می‌شود که افراد نشانه‌های آسیب روانی را کمتر نشان دهند و در برابر تنش ناشی از شرایط فشارزای زندگی، تحمل و ظرفیت کافی داشته باشند. از طرف دیگر، ضعف ایگو موجب می‌شود که ارگانیزم از دنیای بیرونی به دنیای درونی برگردد و به خودش عقب‌نشینی کند. یکی از منابع درونی که فرد را قادر می‌سازد تا علی‌رغم شرایط ناگوار و پیشامدهای منفی، به رشد سازگارانه خود ادامه دهد و سلامت روان خود را حفظ کند، مکانیزم‌های دفاعی است (بشارت و همکاران، ۲۰۱۸). همان‌طور که منابع مرتبط ذکر شده است، انسان در هر سطحی از رشد روانی، ناگزیر به استفاده از مکانیزم‌های دفاعی است. این گفته از این رو است که بر اساس تئوری روان‌تحلیل‌گری، آدمی همواره تحت فشارهای مرتبط با تکانه‌های نهاد است که گاهی خطرناک و با الزامات فرهنگی و اجتماعی ناهمخوان تلقی می‌شود و برآورده شدن آن‌ها نیاز به مصالحه ایگو به عنوان عامل مرتبط با واقعیت بیرونی دارد.

در یک جمع‌بندی کلی، می‌توان عنوان کرد روابط نامغشوش با ابژه‌های زندگی در سال‌های اولیه کودکی موجب رشد ایگوی شکننده و متزلزل

می‌شود. والدین با سبک فرزندپروری معیوب و محبت مشروط موجب می‌شوند کودک احساس کند فقط در صورت کامل و بی‌نقص بودن شایسته توجه است. این افراد کودکانی با احساس تنهایی هستند که فکر می‌کنند تنها زمانی با ارزش هستند که باعث سربلندی والدین خود شوند، در نتیجه برای جلب توجه آن‌ها می‌کوشند و ساخت شخصیت آشفته با الگوی شخصیت نمایی را در بزرگسالی نمایان می‌سازند.

با این که یافته‌ها از مدل فرضی پژوهش حاضر حمایت کردند، نتایج این پژوهش باید با در نظر گرفتن محدودیت‌های آن تفسیر شود. ابتدا این که مطالعه حاضر بر روی دانشجویان که جمعیت نسبتاً همگنی هستند، انجام شده است؛ بنابراین، در تعمیم نتایج به جمعیت‌های دیگر محدودیت وجود دارد. از سوی دیگر، هرچند بسیاری از پژوهشگران از مفهوم‌سازی اختلالات روانی در ساختاری ابعادی حمایت می‌کنند و بر این باورند که نتایج به دست آمده از محیط‌های بالینی و غیر بالینی تا حد زیادی مطابق هم هستند، باید در تعمیم نتایج این مطالعه به محیط غیر بالینی احتیاط کرد. محدودیت دیگر این که ماهیت مقطعی مطالعه حاضر، مانع استنتاج‌های علی و شناخت دقیق ماهیت واقعی روابط بین متغیرهای پژوهش می‌شود. احتمال زیادی وجود دارد که ترتیب زمانی شکل‌گیری متغیرها بر اساس مدل فرضی ارائه شده باشد؛ با وجود این، قطعاً نمی‌توان بر پایه این مطالعه حالت‌های جایگزین دیگر را رد کرد. سرانجام این که در این مطالعه برای ارزیابی هر کدام از متغیرها تنها از یک ابزار اندازه‌گیری خودسنجی استفاده شد. استفاده از روش‌های اندازه‌گیری متنوع می‌تواند به مفهوم‌سازی بهتر متغیر کمک کند.

با توجه به محدودیت‌های این پژوهش، پیشنهاد می‌شود مطالعه حاضر روی جمعیت بالینی یا جمعیت‌های غیردانشجویی نیز انجام شود تا توان تعمیم‌دهی یافته‌های آن افزایش یابد. هم چنین به منظور استنتاج روابط علی و شفاف کردن توالی زمانی بین متغیرهای پژوهش، انجام مطالعات طولی پیشنهاد می‌شود. از سوی دیگر، با استفاده از یافته‌های این پژوهش پیشنهاد می‌شود که درمانگران در درمان نشانه‌های اختلال‌های شخصیت به رویکرد چندگانه بیشتر توجه کنند و تک خطی پدیده‌ها را تبیین نکنند. هم چنین پیشنهاد می‌شود که در درمان این اختلال‌ها به عوامل خانوادگی نیز توجه ویژه‌ای شود.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: این مقاله برگرفته از رساله دکتري نویسنده اول در رشته روانشناسی عمومی در گروه روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم است. به جهت حفظ رعایت اصول اخلاقی در این پژوهش سعی شد تا جمع آوری اطلاعات پس از جلب رضایت شرکت کنندگان انجام شود. هم چنین به شرکت کنندگان درباره رازداری در حفظ اطلاعات شخصی و ارائه نتایج بدون قید نام و مشخصات افراد، اطمینان داده شد.

حامی مالی: این پژوهش در قالب رساله دکتري و بدون حمایت مالی می باشد.

نقش هر یک از نویسندگان: نویسنده اول، نویسنده اصلی، نویسنده دوم، استاد راهنما و نویسنده سوم نیز به عنوان استاد مشاور در این پژوهش نقش داشتند.

تضاد منافع: نویسندگان همچنین اعلام می دارند که در نتایج این پژوهش هیچ گونه تضاد منفعی وجود ندارد.

تشکر و قدردانی: بدین وسیله از تمام شرکت کنندگان در مطالعه حاضر که در اجرای این پژوهش ما را یاری کردند، قدردانی می شود.

منابع

- بشارت، محمدعلی؛ رنجبر شیرازی، فرزانه و دهقانی آرانی، فاطمه (۱۳۹۷). نقش واسطه‌ای روان‌سازه‌های ناسازگار اولیه در رابطه بین سبک‌های دلبستگی و مکانیسم‌های دفاعی، *مجله علوم روانشناختی*، ۱۷ (۷۲)، ۷۵۹-۸۷۲.
<http://psychologicalscience.ir/article-1-324-fa.html>
 جمیل، لیلی، عاطف وحید، محمد کاظم؛ دهقانی، محمود و حبیبی، مجتبی (۱۳۹۴). سلامت روان از دیدگاه روان‌پوشی: رابطه توانمندی ایگو، سبک‌های دفاعی و روابط ابژه با سلامت. *مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران*، ۲۱ (۲)، ۱۴۴-۱۵۴.
<http://ijpcp.iuums.ac.ir/article-1-2457-fa.html>
 خانجانی، زینب؛ حسینی‌نسب، داوود؛ کاظمی، آمنه و پناه‌علی، امیر (۱۳۹۱). سبک‌های دلبستگی و اختلالات شخصیت: تحلیلی بر نقش ناایمنی دلبستگی بر اختلالات شخصیت خوشه B و C. *فصلنامه مطالعات روان‌شناسی بالینی*، ۷ (۲)، ۱۲۷-۱۰۵.
https://jcps.atu.ac.ir/article_2070.html?lang=fa
 عباسی‌راد، بهناز؛ منیرپور، نادر و میرزاحسینی، حسن (۱۴۰۰). ارتباط نگرش فرزند نسبت به پدر و ساختار شخصیت مرزی: نقش واسطه‌ای روابط موضوعی. *مجله روانشناسی*، ۲۵ (۱)، ۱۵۱-۱۶۷.

<https://rimag.ricest.ac.ir/en/Article/22271/FullText>

References

- Abasi-Rad, B., MONIRPOOR, N., & Mirza-Hoseini, H. (2021). The relevance of child's attitude toward father and borderline personality organization: The mediator of object relations. *Journal of Psychology*, 97(1), 150. [Persian]
<https://rimag.ricest.ac.ir/en/Article/22271/FullText>
 American Psychiatric Association. (2013). *Personality disorders. In Diagnostic and statistical manual of mental disorders* (5th ed.). Washington, DC: Author. <https://psycnet.apa.org/record/2013-14907-000>
 Amiri, S., & Jamali, Y. (2019). Psychometric properties of brief histrionic personality symptoms scale among Iranian students. *Journal of Research and Health*, 9(5), 411-417. <http://jrh.gmu.ac.ir/article-1-1355-en.html>
 Andrews, G., Singh, M., & Bond, M. (1993). The defense style questionnaire. *The Journal of nervous and mental disease*, 181(4), 246-256.
<https://doi.org/10.1097/00005053-199304000-00006>

- Babl, A., Gómez Penedo, J. M., Berger, T., Schneider, N., Sachse, R., & Kramer, U. (2023). Change processes in psychotherapy for patients presenting with histrionic personality disorder. *Clinical psychology & psychotherapy*, 30(1), 64-72.
<https://doi.org/10.1002/cpp.2769>
 Bacev-Giles, C., & Haji, R. (2017). Online first impressions: Person perception in social media profiles. *Computers in Human Behavior*, 75, 50-57.
<https://doi.org/10.1016/j.chb.2017.04.056>
 Bers, S. A., Besser, A., Harpaz-Rotem, I., & Blatt, S. J. (2013). An empirical exploration of the dynamics of anorexia nervosa: Representations of self, mother, and father. *Psychoanalytic Psychology*, 30(2), 188.
<https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/a0032512>
 Besharat, M. A., Ramesh, S., & Moghimi, E. (2018). Spiritual health mediates the relationship between ego-strength and adjustment to heart disease. *Health psychology open*, 5(1), 2055102918782176.
<https://doi.org/10.1177/2055102918782176>
 Besharat, M. A., Ranjbar Shirazi, F. R., & Dehghani Arani, F. D. (2019). The mediating role of early maladaptive schemas on the relationship between attachment styles and defense mechanisms. *Journal of psychologicalscience*, 17(72), 859-872. [Persian]
<http://psychologicalscience.ir/article-1-324-fa.html>
 Butler, B. S., & Matook, S. (2015). Social media and relationships. *The international encyclopedia of digital communication and society*, 1-12.
<https://doi.org/10.1002/9781118767771.wbiedcs097>
 Carpenter, C. J. (2012). Narcissism on Facebook: Self-promotional and anti-social behavior. *Personality and Individual Differences*, 52(4), 482-486.
<https://doi.org/10.1016/j.paid.2011.11.011>
 Choate, L. H. (2014). *Adolescent girls in distress: A guide for mental health treatment and prevention*. New York: Springer.
<https://psycnet.apa.org/record/2013-25680-000>
 Chou, C. P., & Bentler, P. M. (1995). Estimates and tests in structural equation modeling.
<https://psycnet.apa.org/record/1995-97753-003>
 Clarkin, J. F., Lenzenweger, M. F., Yeomans, F., Levy, K. N., & Kernberg, O. F. (2007). An object relations model of borderline pathology. *Journal of personality disorders*, 21(5), 474-499.
<https://doi.org/10.1521/pedi.2007.21.5.474>
 Di Giuseppe, M., Perry, J. C., Conversano, C., Gelo, O. C. G., & Gennaro, A. (2020). Defense mechanisms, gender, and adaptiveness in emerging personality disorders in adolescent outpatients. *The Journal of*

- Nervous and Mental Disease*, 208(12), 933-941.
<https://doi.org/10.1080/00332747.2019.1579595>
- Dilling, H., & Freyberger, H. J. (Eds.). (2014). *Taschenführer zur ICD-10-Klassifikation psychischer Störungen*. Hans Hube.
- Drapeau, M., Thompson, K., Petraglia, J., Thygesen, K. L., & Lecours, S. (2011). Defense mechanisms and gender: an examination of two models of defensive functioning derived from the defense style questionnaire. *International Journal of Psychology and Psychological Therapy*, 11(1), 149-155.
<https://psycnet.apa.org/record/2011-06889-010>
- Edwards, F. (2017). An investigation of attention-seeking behavior through social media post framing. *Athens Journal of Mass Media and Communications*, 3(1), 25-44. <https://www.athensjournals.gr/media/2017-3-1-2-Edwards.pdf>
- Fardouly, J., Pinkus, R. T., & Vartanian, L. R. (2017). The impact of appearance comparisons made through social media, traditional media, and in person in women's everyday lives. *Body Image*, 20, 31-39.
<https://doi.org/10.1016/j.bodyim.2016.11.002>
- Ferguson, C. J., & Negy, C. (2014). Development of a brief screening questionnaire for histrionic personality symptoms. *Personality and individual differences*, 66, 124-127.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0191886914001330>
- Fuchshuber, J., Hiebler-Ragger, M., Kresse, A., Kapfhammer, H. P., & Unterrainer, H. F. (2019). The influence of attachment styles and personality organization on emotional functioning after childhood trauma. *Frontiers in psychiatry*, 643.
<https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsy.2019.00610/full>
- Gagnon, J., Leblanc, J. S., & St-Amand, J. (2015). Relationship between two dimensions of object relations and group psychotherapy attendance rate in borderline personality disorder individuals. *Journal of Psychology & Psychotherapy*, 5(2), 1.
<http://dx.doi.org/10.4172/21610487.1000171>
- Gazzillo, F., Dazzi, N., Kealy, D., & Cuomo, R. (2021). Personalizing psychotherapy for personality disorders: Perspectives from control-mastery theory. *Psychoanalytic Psychology*, 38(4), 266-278. <http://dx.doi.org/10.1037/pap0000295>
- Granieri, A., La Marca, L., Mannino, G., Giunta, S., Guglielmucci, F., & Schimmenti, A. (2017). The relationship between defense patterns and DSM-5 maladaptive personality domains. *Frontiers in psychology*, 8, 1926.
<https://doi.org/10.3389/fpsyg.2017.01926>
- Graziano, V., & Trogal, K. (2017). The politics of collective repair: Examining object-relations in a postwork society. *Cultural Studies*, 31(5), 634-658.
<https://doi.org/10.1080/09502386.2017.1298638>
- Hawk, S. T., van den Eijnden, R. J., van Lissa, C. J., & ter Bogt, T. F. (2019). Narcissistic adolescents' attention-seeking following social rejection: Links with social media disclosure, problematic social media use, and smartphone stress. *Computers in Human Behavior*, 92, 65-75.
<https://doi.org/10.1016/j.chb.2018.10.032>
- Hébert, É., Diguier, L., Descôteaux, J., Daoust, J. P., Rousseau, J. P., Normandin, L., & Scullion, M. (2003). The Personality Organization Diagnostic Form (PODF): A preliminary report on its validity and interrater reliability. *Psychotherapy Research*, 13(2), 243-254.
<http://dx.doi.org/10.1080/713869643>
- Hogue, J. V., & Mills, J. S. (2019). The effects of active social media engagement with peers on body image in young women. *Body image*, 28, 1-5.
<https://psycnet.apa.org/record/2019-11483-005>
- Jamil, L., Atef Vahid, M., Dehghani, M., & Habibi, M. (2015). The mental health through psychodynamic perspective: The relationship between the ego strength, the defense styles, and the object relations to mental health. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 21(2), 144-154. [Persian]
<https://ijpcp.iuums.ac.ir/article-1-2457-en.html>
- Kadir, N. B. Y. A., & Bifulco, A. (2013). Insecure attachment style as a vulnerability factor for depression: Recent findings in a community-based study of Malay single and married mothers. *Psychiatry research*, 210(3), 919-924.
<https://doi.org/10.1016/j.psychres.2013.08.034>
- Kealy, D., Ogrodniczuk, J. S., & Howell-Jones, G. (2011). Object relations and emotional processing deficits among psychiatric outpatients. *The Journal of nervous and mental disease*, 199(2), 132-135.
<https://doi.org/10.1097/nmd.0b013e3182083162>
- Kernberg, O. F. (1976). Technical considerations in the treatment of borderline personality organization. *Journal of the American Psychoanalytic Association*, 24(4), 795-829.
<https://doi.org/10.1177/000306517602400403>
- Khanjani, Z., Husseininasab, S. D., Kazemi, A., & Panahali, A. (2012). Attachment Styles and Personality Disorders: An Analysis of the Relationship between Insecure Attachment Style

- and Cluster B and C Personality Disorders. *Clinical Psychology Studies*, 2(7), 103-126. [Persian] https://jcps.atu.ac.ir/article_2070.html?lang=en
- Kim, H. G., Jeong, J., Cha, Y., Choi, J. H., Cheon, E. J., Lee, J. Y., ... & Koo, B. H. (2014). Differences of defense mechanisms and psychological characteristics between the patients with cluster B and C personality disorders of DSM-IV: implication for theory of borderline personality organization. *Psychoanalysis*, 25(1), 13-23. <http://www.jkapa.org/journal/view.html?volume=25&number=1&spage=13>
- Larsen, A., Bøggild, H., Mortensen, J. T., Foldager, L., Hansen, J., Christensen, A., ... & Munk-Jørgensen, P. (2010). Psychopathology, defence mechanisms, and the psychosocial work environment. *International Journal of Social Psychiatry*, 56(6), 563-577. <https://doi.org/10.1177/0020764008099555>
- Linares, L., Jauregui, P., Herrero-Fernández, D., & Estévez, A. (2016). Mediating role of mindfulness as a trait between attachment styles and depressive symptoms. *The Journal of psychology*, 150(7), 881-896. <http://dx.doi.org/10.1080/00223980.2016.1207591>
- Livesley, W. J., & Larstone, R. (Eds.). (2018). *Handbook of personality disorders: Theory, research, and treatment* (2nd ed.). Guilford Press. <https://psycnet.apa.org/record/2018-00745-000>
- Palitsky, D., Mota, N., Afifi, T. O., Downs, A. C., & Sareen, J. (2013). The association between adult attachment style, mental disorders, and suicidality: findings from a population-based study. *The Journal of nervous and mental disease*, 201(7), 579-586. <https://doi.org/10.1097/nmd.0b013e31829829ab>
- Panger, G. T. (2017). *Emotion in social media*. University of California, Berkeley.
- Perry, J. C., Presniak, M. D., & Olson, T. R. (2013). Defense mechanisms in schizotypal, borderline, antisocial, and narcissistic personality disorders. *Psychiatry: Interpersonal & Biological Processes*, 76(1), 32-52. <https://doi.org/10.1521/psyc.2013.76.1.32>
- Qiu, L., Lu, J., Yang, S., Qu, W., & Zhu, T. (2015). What does your selfie say about you? *Computers in Human Behavior*, 52, 443-449. doi: 10.1016/j.chb.2015.06.032.
- Sadock, B. J., & Sadock, V. A. (Eds.). (2013). *Kaplan and Sadock's pocket handbook of clinical psychiatry*. Lippincott Williams & Wilkins. <https://www.amazon.com/Kaplan-Sadocks-Handbook-Clinical-Psychiatry/dp/1496386930>
- Savci, M., Griffiths, M. D., & Aysan, F. (2020). Development and Validation of the Online Histrionic Personality Scale (OHPS) Using the DSM-5 Criteria for Histrionic Personality Disorder. *Journal of Technology in Behavioral Science*, 5(4), 367-377. <https://link.springer.com/article/10.1007/s41347-020-00144-9>
- Siefert, C., & Porcerelli, J. H. (2015). Object relations theory and personality disorders: Internal representations and defense mechanisms. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/14549-009>
- Singh, S., Farley, S. D., & Donahue, J. J. (2018). Grandiosity on display: Social media behaviors and dimensions of narcissism. *Personality and Individual Differences*, 134, 308-313. doi: 10.1016/j.paid.2018.06.039.
- Van Oosten, J. M. F., & Vandenbosch, L. (2017). Sexy online self-presentation on social network sites and the willingness to engage in sexting: A comparison of gender and age. *Journal of Adolescence*, 54, 42-50. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2016.11.006>
- Zarrati, I., Bermas, H., & Sabet, M. (2019). The relationship between childhood trauma and suicide ideation: the mediating role of mental pain. *Annals of Military and Health Sciences Research*, 17(1). <https://doi.org/10.5812/amh.89266>